

ning jookand jätke järele. Nõelid pole muu-
 hindand kui liikand ku see pal suure koor-
 maha võtlesid ehk fir anake jätk. Ku juur-
 feand tege saajst kinni võtand ja ära kõi-
 aga anake jäemist ei ole mittegi laud.
 Anake jändand aga muu oma tükandatud paika
 ja peesand jelle kooribul tege saajst kõi-
 Tule rõõm te mu jöbrak kuida lugu ole
 ja kind tujal kinnitak fide faunas muu
 mu. Tee pall leidand nad mitmeid korrad
 furemll, aga faunast pole muud leida olund
 kui jelle afemal tujja laus. Kõle.

3.

Kord eland omal ajal ühe vana ei-
 saja poja ja minija juures. Eesal olus
 jalgasaga, aga fide ei ole te ku fures ni
 te turtale kaitseid jätke, jelle muviga ei o-
 furem ku mitte omu tändand, kinnit stenoma
 sakala pole paika leidand. Siis välgas te
 ajale, kui kikk välgas tait olund; arwand

wanasit sanast ajja koda olund tulund
 kaurbist jängist har te saja ole anija
 võtand raka kotti ja läinud tupppe le
 juure ja kaapind leda tuka firsje
 augu, fand raka kotti fenna firsje ja
 jje üteldand fial juures, kelle kafi pa-
 nek felle kõi võtab; fur tükand augu
 jelle tükaja ühe taja ja läinud kambre
 jängi tege ja, wanda kudas heitand ja ki-
 ke furem. Tõde toomestarnist ole minija
 korvalt falaja näinud, kui te leida et
 äärmast furem ole, kakkand te left
 raka offina, te furem tükke mitmeid
 korrad läbi aga raka kotti ei ole leid-
 mid, wimake tulund need fomad tate me-
 le xis eite firs ütles kui te raka tuka
 firsje fani, läinud kambre võtand
 jängist eide furem kika fülle ja a-
 finad tupppe lejuures, võtand felle
 kae fuisje ja kaapind jellege